WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Het blad voor kleine en grote kinderen

28 NOV. 1957
Nr 373
8e jaar - 20 blz.

Mickey magazine

WALT DISNEY

MICKEY ROEPT OP...

HALLO, hallo, beste meisjes en jongens !

Tien weken geleden verscheen nogmaals een zesentwintigste vignet ! Dit betekent dat er weer een reeks nieuwe Commandeurs, Ridders en Schildknapen benoemd werden. Zo tussen haakjes gezegd : hartelijk proficiat aan die nieuwe adel !

Nu iets anders ! Natuurlijk waren er vele jongens en meisjes die wekenlang op hun gravures gewacht hebben. Ik kan best begrijpen dat die leden in de pen klimmen om een boze brief of kaartje te schrijven.

Hm ! Als ik zo een brief ontvang, moet natuurlijk gespeurd worden wat er met die bepaalde gravure gebeurd is. Bij de bevoegde dienst wordt nagegaan wie de schuldige van de vertraging is. Al te dikwijls stellen wij vast dat deze Mickey-vriendjes vergeten hebben hun naam te vermelden, ofwel hebben ze geen lidkaartnummer geschreven, ofwel is hun geschrift een echt hanegekrabbel.

Tja, erg leuk is dat niet ! Niet voor jullie, die vruchteloos op de verdiende beloning zitten te wachten en ook niet voor mij, die er een boel extra-werk door krijg.

Toch kunnen we hieraan verhelpen. Dus laten we mekaar goed verstaan :

BIJ ALGEMENE BRIEFWISSELING :

Naam, voornaam, juist adres vermelden.

BIJ AANVRAAG TOT LIDMAATSCHAP :

Naam, voornaam, juist adres en geboortedatum.

BIJ INZENDEN VAN PLAKLUIK :

Volledig invullen; vooral lidkaartnummer niet vergeten !

CLUBLEIDERS :

Bij briefwisseling met het Centraal Bestuur niet vergeten het nummer van het clubje te vermelden.

Ik vraag al onze leden beleefd maar « dringend » zich strikt aan bovenstaand lijstje te houden. Op die manier zullen alle misverstanden vermeden worden.

Mickey

Louis VAN DAMME (Vloerzegem).

RUILEN EN KORRESPONDEREN

- Josephy ERLEND, Ranonkelstraat 27, Arnhem (Nederland), zoekt een korrespondentievriend die graag tekent en in België woont. Wie stelt zich kandidaat ?

- Een Franse, een Duitse en een Engelse korrespondente worden gevraagd door ons veertienjarig vriendinnetje Simonne LEEMANS, Drabstraat 43, Kontich. Zij wenst te pennetwisten over kunst, muziek en de gewoonten van het land.

- Liliane BASTIAENSEN zou briefwisselend in kontakt willen komen met meisjes van 13 tot 15 jaar. Bij voorkeur franssprekend, met enkele begrippen van de Nederlandse taal. Haar adres luidt : Duinstraat 131, Antwerpen.

- De lezers en lezeresjes welke H.-punten, A.-punten, L.-punten, Pig. en Libr.-punten kunnen gebruiken, worden verzocht te schrijven naar Denise GLORIEUS, Terninckstraat 28, te Antwerpen, die van al deze punten een honderdtal wenst te ruilen tegen K.- of Fa.-punten !
- Louis VAN DAMME uit Smeerebbe-Vloerzegem, Molenstr. 101, bezit de eerste drie reeksen van de Zoo van Antwerpen en wenst deze te ruilen tegen 80 L.-punten ! Hij wacht met ongeduld op brieven van ruil-vriendjes en vriendinnetjes !
- Jongens en meisjes die wensen te ruilen of te korresponderen : niet vergeten **volledige inlichtingen** op te geven, zoniet kan het berichtje niet verschijnen !

Ons 200ste Clubje!

Zover zijn we reeds, beste jongens en meisjes : aan ons 200ste Nederlandstalig clubje ! Vinden jullie dit niet prachtig ? En nu wil het toeval dat Club 200 juist het eerste Mickey-clubje is dat gesticht werd op CURAÇAO ! De moedige leidster is Helen VOSS, Admiraalsweg 22, Willemstad, Curaçao ! Jullie begrijpen best dat deze gebeurtenis onze ganse Disney-burcht in rep en roer heeft gezet ! Dingo was door het dolle heen van blijdschap ! En de clubjes groeien aan, hoor ! We zullen vlug aan ons 300ste clubje zijn !

En nu allen samen een machtig « Hoera ! » voor Helen Voss en al de leden van ons eerste clubje op Curaçao !

DAISY'S HOEKJE

Beste meisjes !

Hebben jullie bovenstaand rubriekje gelezen ? Werkelijk, mijn hart zwol van trots ! Het 200ste Mickey-clubje werd gesticht door een meisje ! En dan nog een meisje van Curaçao ! Weten jullie waar Curaçao gelegen is ? Dingo meende het te moeten zoeken in het Himalaja-gebergte en Seke Wolf beweerde dat het geen plaats was, maar... een likeur ! Dit laatste is niet helemaal mis, hoor ! Curaçao is inderdaad een likeur die vervaardigd wordt uit oranjeschillen. Maar... deze likeur werd oorspronkelijk op Curaçao gestookt !

Curaçao is een eiland van de Nederlandse Antillen. Het ligt niet ver ten noorden van de kust van Venezuela en telt 35.000 inwoners waaronder enkele honderden Nederlanders ! Als jullie ooit Dingo ontmoeten, tracht hem ervan te overtuigen ! Wij zijn er, helaas ! niet in geslaagd !

Daisy

MICKEY'S BRIEVENBUS

— Welkom in onze Schildknapenclan, Sonja SINNAEVE (Antwerpen). Ik hoop dat ook onze volgende gravures in je smaak zullen vallen en wens je nog veel plezier met het lezen van ons blaadje. Wanneer hoor ik nog eens van je, Sonja ?

— Als het gebeurt dat een mop of tekening niet in de smaak valt van de Zigzagmannetje of ongeschikt wordt bevonden, dan kan ik dat spijtig genoeg niet laten weten, Monique ......?...... (Turnhout). Je moet je bij de beslissing van onze redaktie neerleggen : is je inzending goed dan verschijnt ze na enkele weken. Is dat niet het geval... Tja, dan moet je maar opnieuw inzenden, nietwaar? Ook moet je er op letten, meisje, dat je je naam en adres zorgvuldig op je brief schrijft. Ik heb er een hekel aan me tot « onbekenden » te richten !

— Spijtig genoeg kan ik je niet aan « blinkende kaften » helpen, Jenny VANSPAUWEN (Diepenbeek). Je bedoelt hiermee natuurlijk de geplastifieerde omslagen van onze albums, nietwaar ? Nu is de zaak zo, meisje, dat er maar juist genoeg gedrukt worden om de albums in te binden, want die dingen kosten erg duur. Soms gebeurt het toch dat er een exemplaar overblijft en dat sturen we dan graag op. Dus, afwachten is de boodschap, want momenteel heb ik er geen. Weet je wat best is ? Herhaal je vraag eens na Pasen. Dan komt weer een nieuw album van de pers. Is het zo afgesproken ? Ik verwacht een briefje !

— Danielle DE VOS (Rupelmonde) vroeg me het adres van Walt Disney. Je kunt Walt schrijven aan volgend adres :

Walt Disney Productions,
2400, West Alameda ave.,
Burbank, California, U.S.A.

MICKEY.

De GEEST van 1776

KORTE INHOUD

De neefjes van Donald bereiden zich voor tot het spelen van een toneelstuk dat plaatsgrijpt in 1776, tijdens de Amerikaanse onafhankelijkheidsoorlog. Donald beweert dat iemand zich moet bezighouden met de decors, de kostumering, enz...

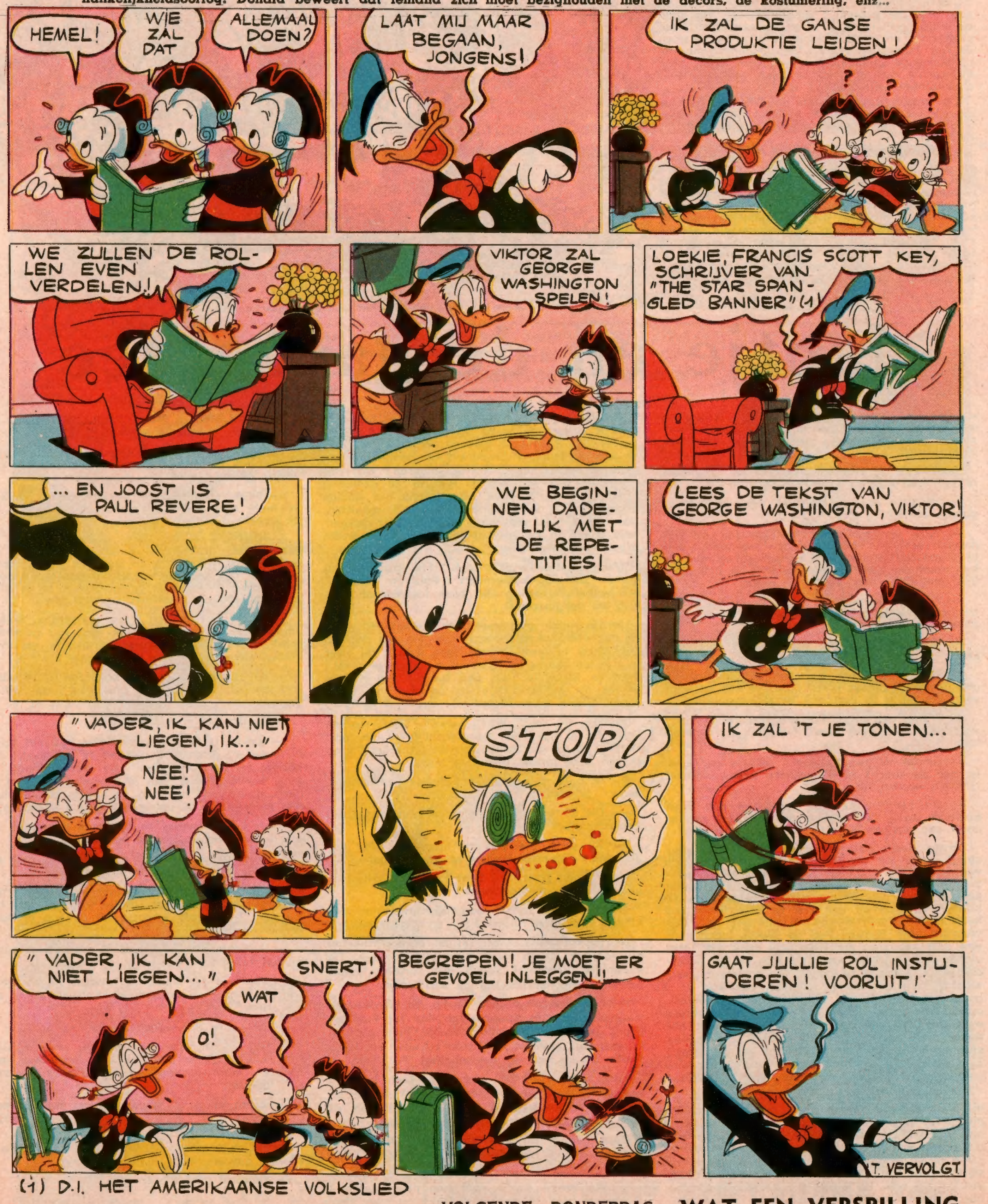

(1) D.I. HET AMERIKAANSE VOLKSLIED

VOLGENDE DONDERDAG : **WAT EEN VERSPILLING**

ER was eens een heel braaf jongetje, dat Jantje heette. Hij was een ganzenhoedertje. Van 's morgens tot 's avonds zat hij in een uitgestrekte wei zijn ganzen te bewaken. En daar ganzen in tegenstelling met schapen en geiten slechts zelden ontvluchtingsneigingen vertonen, namen zij maar weinig van Jantje's aandacht in beslag. Zijn rietstokje, dat diende om de weerbarstigen terug bij de anderen te drijven, lag meestal ergens verloren tussen de grasprietjes.

Jantje verveelde zich echter nooit, dank zij zijn grootste gebrek : dromerigheid ! Hij spon eindeloze verhalen over elfen, kabouters, prinsen, prinsessen, enzomeer ! Nooit werd hij het dromen en het fantazeren moe ! Het lachend zonnetje, de dansende vlindertjes, de vogeltjes, alles, alles inspireerde hem tot het brouwen van de meest eigenaardige verhalen !

Op zekere dag gebeurde het nu, dat hijzelf de held werd van zulk een verhaal. Dit keer geen uitgevonden historie, maar een waarlijk gebeurd avontuur.

Hij zat weer, zoals gewoonlijk, te dromen toen hij plots in de verte een stofwolk zag opduiken ! Zijn aandacht werd getrokken door de snelheid waarmee de wolk op hem toekwam ! Amper had hij een veronderstelling kunnen maken of daar zag hij een prachtig uitgedost edelman op een vurig ros voorbijstormen. Eer hij van zijn verbazing bekomen was, waren edelman en paard reeds opnieuw in een stofwolk verdwenen.

— Wat was die ridder mooi, zuchtte Jantje. Ik wou dat ik zulke kleren dragen kon ! Een

Jantje en de ganzenfee

wambuis in goudbrokaat, met kanten kraag en manchetten, een beslagen gordel, blinkende laarzen en... zo een hoed... een hoed met een witte pluim !

Reeds zag hij zichzelf uitgedost als de mooie ridder, toen hij een stemmetje hoorde :

— Waarom zou jij zo niet gekleed kunnen gaan, Jantje ?

— Ach, waarom niet ? zuchtte hij, in zijn dromen verdiept, zonder er zich rekenschap van te geven dat iemand hem aangesproken had. Ik ben maar een arm ganzenhoedertje, ik heb geen geld om zulke dure dingen te kopen !

— Als het je vurigste wens is, zulke kleren te dragen, krijg je ze ! antwoordde het geheimzinnig stemmetje.

— Wie spreekt daar ? vroeg Jantje geschrokken.

— Ik ! antwoordde een van de ganzen die met trotse pas naar voren trad. Ik kan je wens verhoren, want ik ben een wonderbare gans !

— Er bestaan toch geen wonderbare ganzen ! zei Jantje. En hoe komt het dat jij spreken kunt ?

— Omdat ik een fee ben ! lachtte de gans. Ik heb de macht je dierbaarste wens waarheid te doen worden.

— O ! Lieve ganzenfee, geef mij een mooi kostuum zoals die edelman ! Ikzelf zal me er nooit een kunnen aanschaffen !

Jantje keek naar de plaats waar de gans stond, maar zij was terug tussen haar zusters verdwenen. Hij zocht en zocht, maar al de ganzen leken sprekend op elkaar en hij vond geen enkele die er verstandig genoeg uitzag om te kunnen spreken en een fee te zijn. Beteuterd keek hij naar zijn voetjes en wat zag hij ? Een prachtig paar laarzen had de plaats ingenomen van zijn versleten sandalen. Hij stak zijn arm uit en daar had hij warempel een kanten manchette ! Hij kneep zijn ogen toe en wreef voorzichtig over zijn borst, ja hoor, het was er : goudbrokaat. Dan viel zijn blik op een eigenaardig voorwerp, tussen het gras, op de plaats waar hij zijn rietstokje neergeworpen had. Hij bukte zich en raapte een kunstig uitgesneden stok op ! Hij stond met verstomming geslagen ! Zijn wens werd verhoord, en de goede gans was verdwenen. Hij kon haar niet eens bedanken !

— Dank je, lieve ganzenfee ! jubelde hij, en hij maakte van plezier een rondedans, maar owee, hij struikelde over zijn laarzen en ging hals overkop de grond op ! Zijn hoed met witte pluim kwam met een zwaai naar beneden en de arme pluim had een lelijk kreuk gekregen. Vol spijt raapte hij zijn hoed op, brak zorgvuldig een stukje van de pluim en zette voorzichtig het kostbare hoofddeksel terug op zijn hoofd.

Droomde hij, of hoorde hij werkelijk een gegrinnik vanuit de groep ganzen komen ? Jantje durfde zijn oren niet geloven. Waarmee zouden ze kunnen lachen ? En lachte de ganzenfee ook mee, of waren het alleen de anderen ? Het was misschien om zijn pluim, die nu zo armzalig afgebroken was ? Maar, och, zolang het slechts ganzen waren die zich om hem vrolijk maakten, gaf hij er niet veel om ! Hij was hier immers heel alleen in de wei, niemand kon immers die afgebroken pluim zien !

Maar Jantje vergiste zich ! Hij draaide zich om en zag zijn kameraden : Paul en Klaas en nog enkele anderen. Die twee lachten al even luid als de ganzen !

Jantje voelde zich heel boos worden. Hij wilde op de twee snaken toelopen om hen een duchtig pak slaag te geven, maar daar raakte hij weer in zijn laarzen verward en op de grond ging hij ! Paul en Klaas lachten nog luider ! Zij sloegen elkaar op de schouders en dansten van pret. Jantje begon te snikken !

— Ha, ha, ha ! Wat overkomt jou ? lachte Paul. Ga je naar een gemaskerd bal ? Ha, ha ! Waar heb jij die stijve kleren gestolen ? Heb je een rijke jonker uitgekleed ?

— Ik heb niets gestolen ! huilde Jantje woedend.

— Die kleren zijn zo maar op je rug gegroeid waarschijnlijk ?

— Ja, juist, die zijn zo maar op mijn rug gegroeid ! Eigenlijk komen ze van de gans !

— Van de gans ? Jij bent helemaal gek, jongetje ! Kleren van de gans !

Nu werd het Jantje werkelijk teveel en met kloeke stap ging hij op Paul en Klaas toe !

— Ik zal jullie... zei hij en daar struikelde hij voor de derde maal over zijn laarzen. De deugnieten, die wel zagen dat Jantje's woede gemeend was, zetten het op een lopen.

— Rotlaarzen ! gromde Jantje, en hij deed ze vlug uit. Op zijn kousevoeten liep hij Paul en Klaas achterna. Hij achterhaalde hen snel en na een kort gevecht vluchtten zij weer en lieten Jantje de eer van de overwinning.

Lang genoot hij er niet van. Toen hij zijn besmeurde en kapotte kleren bekeek begon hij opnieuw te wenen. Hij veegde zijn tranen af met zijn gescheurde kanten manchetten.

Daar hoorde hij weer de ganzen lachen en aan de andere zijde van de baan klonk een zware mannenstem :

— Wel, wel ! Jantje, wat heb jij uitgericht ? Je ziet er min of meer verkreukt uit ! En alles gescheurd ! Maar... maar... ha... ha... ha... als ik dat aan je moeder vertel !

Het was hun naaste buurman Piet, die hartelijk stond te lachen om het gekke zicht dat Jantje bood !

— Niet vertellen, Piet, smeekte Jantje, ik kan er niets aan doen ! En snikkend verhaalde hij de gehele geschiedenis.

— Luister, zei Piet, nog glimlachend om de verregaande naïveteit van het jongetje. Als de gans je die mooie kleren gegeven heeft, heeft ze zeker ook de jouwe ergens weggestopt ! Roep haar terug en vraag haar vriendelijk of ze alles niet kan maken zoals het geweest is !

— Maar het is een boze ganzenfee, snikte Jantje. Zij heeft zich vrolijk over mij gemaakt toen ik over mijn laarzen struikelde en mijn mooie witte pluim een kreuk kreeg !

— En daarom is het een boze fee ? Nee hoor, integendeel, ze heeft je een mooi lesje willen geven !

— Een lesje ?

— Ze heeft je willen leren dat het niet goed is teveel te dromen en dingen te verlangen die buiten je bereik liggen ! De werkelijkheid is soms zoveel mooier dan je dromen ! Kijk om je heen, de zon, de bloemen, de vogels, is dat alles niet mooier dan de paleizen waarvan jij droomt ?

— Ja ! zei Jantje, ik heb het begrepen, ik zal doen zoals je gezegd hebt !

— Veel geluk, Jantje ! riep de oude Piet en hij wuifde zijn wandelstok tot afscheid.

Nog napeinzend over hetgeen de oude Piet hem gezegd had, joeg Jantje zijn ganzen bij mekaar. Tevergeefs trachtte hij de fee te herkennen.

— Ach ! zuchtte hij, had ik maar mijn oude spullen terug !

— Wens je dat werkelijk ? hoorde hij de stem van de ganzenfee antwoorden. En weer stond ze voor hem !

— En of ik dat wens ! juichte Jantje.

Eer hij uitgesproken was, was hij terug in zijn oude kleren. Weer deed hij een rondedans van de pret, maar ditmaal struikelde hij niet over zijn laarzen.

— Ziezo, sprak de ganzenfee, nu ben je weer zoals voorheen ! Vergeet nooit het oude gezegde : « De kleren maken de man niet » !

— Nooit vergeet ik dat goede ganzenfee ! Vooruit gansjes, naar huis !

En fluitend ging hij op weg !

Micheline BOURDET.

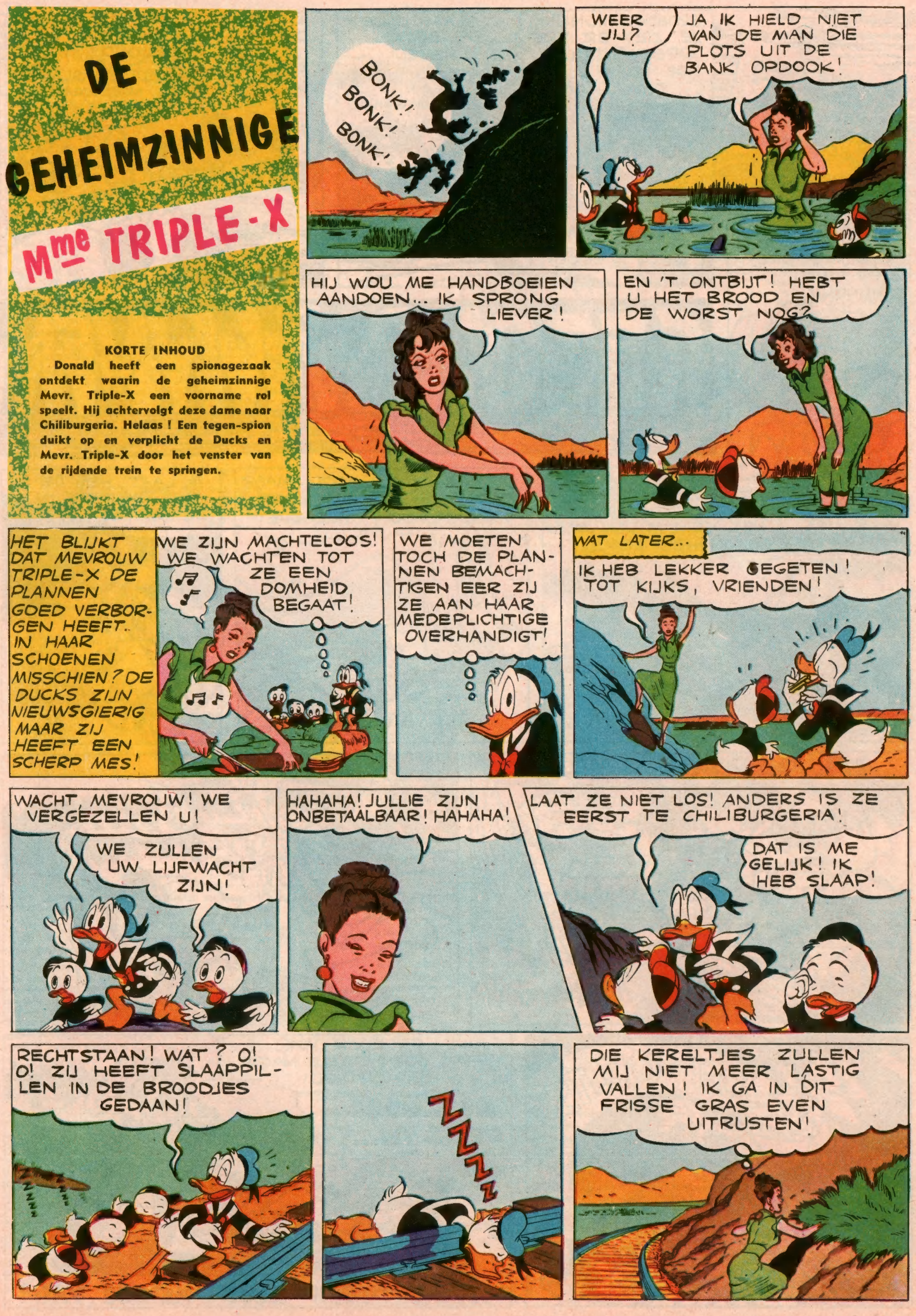

VOLGENDE DONDERDAG : **DE TWEE DONALDO'S**

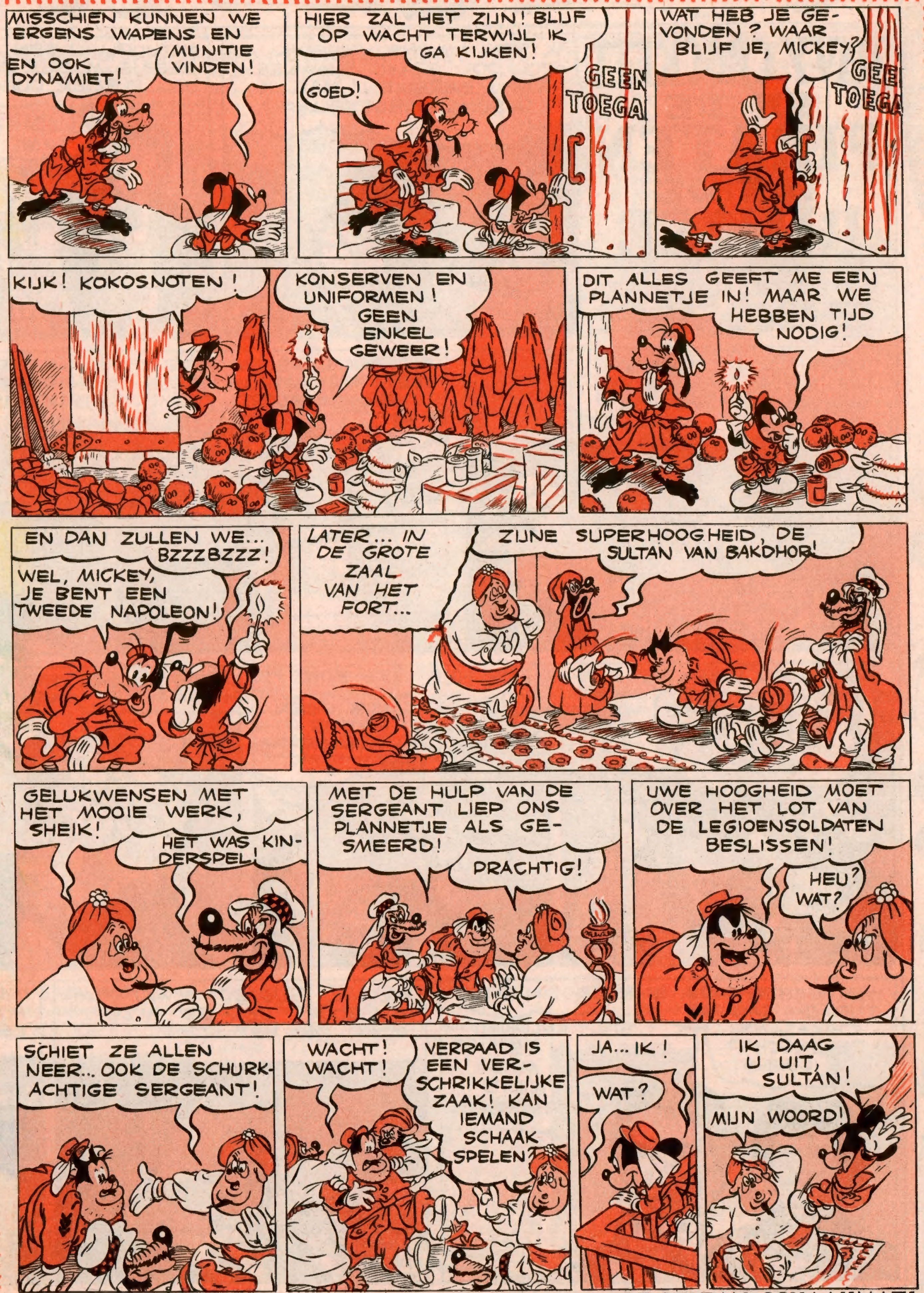

VOLGENDE DONDERDAG: **DE SULTAN SCHAAKMAT!**

DAVY CROCKETT EN DE PIRATEN VAN DE RIVIER

KORTE INHOUD

Om de rivierpiraten te ontmaskeren vervoeren Davy en Mike Fink met de « Gullywhumper » een lading stenen die zij voor goud doen doorgaan. Onderweg naar Shawneetown ontmoeten zij in een herberg een banjospeler...

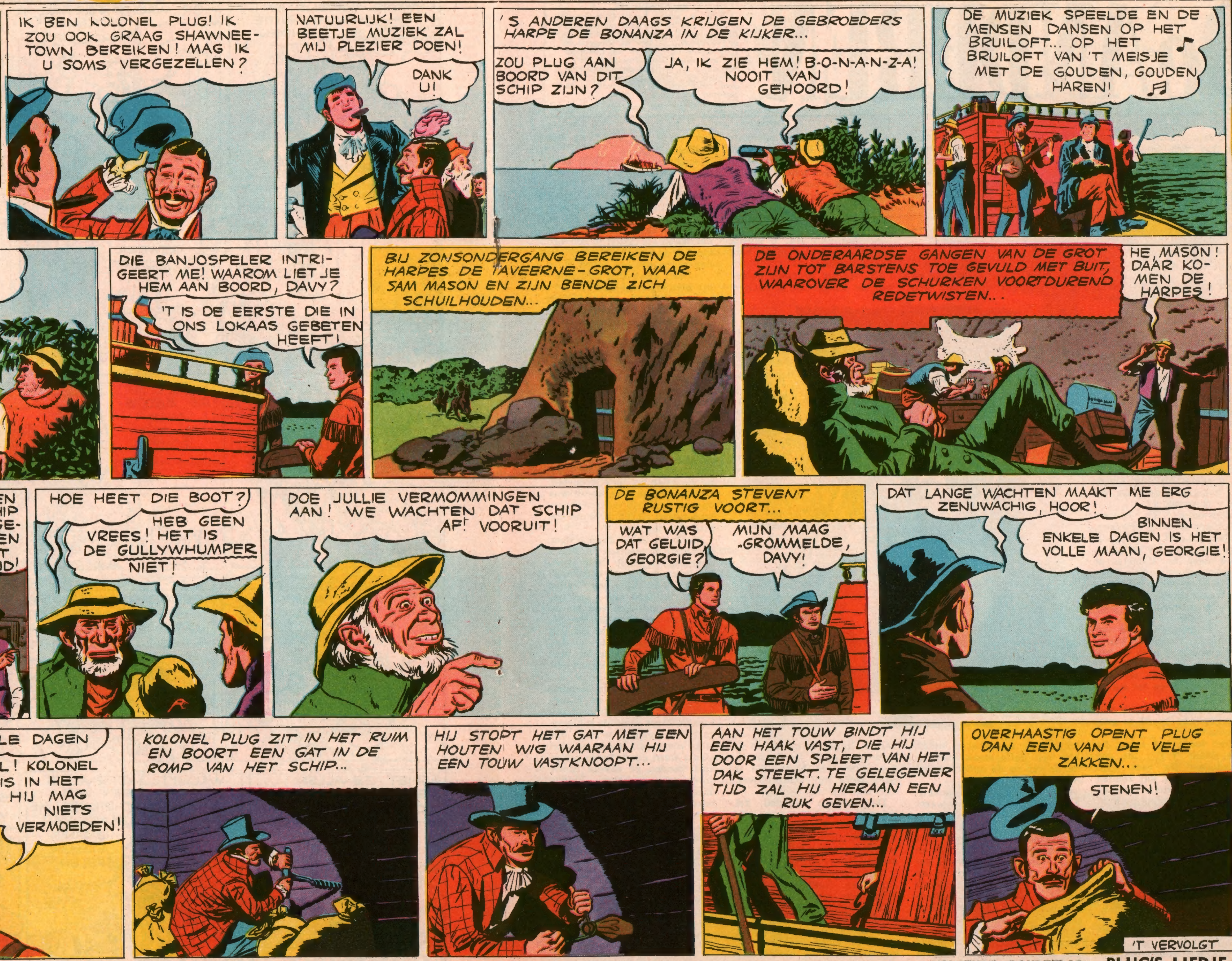

VOLGENDE DONDERDAG: **PLUG'S LIEDJE**

De ANDEREN

KORTE INHOUD

Jaak en Mark, twee vijftienjarige knapen, zijn te Koksijde met verlof. Ze zijn geïntrigeerd door een jacht, de « Giervalk », dat in Nieuwpoort voor anker ligt. Vooral de bewoners van de « Giervalk » interesseren hen : het zijn een grote man, een kleine man en een soort luipaard. De jongens bespiedden de « Giervalk » en besloten aan boord te gaan...

DE drie silhouetten spoedden zich nu met gezwinde pas over de dijk.

Wat Mark en Jaak erg verwonderde was, dat het hele geval — de akrobatentoer om van de « Giervalk » tot op de dijk te geraken — haast geluidloos verlopen was.

Jaak aarzelde een ogenblik en krabbelde dan recht.

— Ik zie ze ginds nog gaan, zei hij.

Mark sprong recht en begon hardhandig zijn beenspieren te kneden.

— Die planken zijn verduiveld hard ! bromde hij.

— Ze zijn weg, zei Jaak. Ze lopen in de richting van Nieuwpoort... Met dat huisdiertje zullen ze sukses hebben !

— Wat doen wij ?

— Twee mogelijkheden, antwoordde Jaak. We kunnen ze volgen om ze te bespieden of we kunnen een bezoekje brengen aan de « kits ». Ik stem voor de tweede !

— Goed ! Ik ook. Laat ze maar wandelen met hun kattebeest. Maar hoe geraken we op de « Giervalk » ?

— Eenvoudig ! Ze hebben ons immers de weg gewezen. De dijkhelling af, een sprong op het dek van het zeiljacht, dan de sloep in. Vandaar is het kinderspel om op de « Giervalk » te klimmen. We hebben immers even lange benen als de tweede geheimzinnige persoon !

— En als er nog iemand aan boord zou zijn ? opperde Mark.

— We moeten 't erop wagen, ouwe jongen. We doen immers geen kwaad. Worden we ontdekt, dan zeggen we dat we op bezoek komen.

— En als er werkelijk iets belangrijks aan boord te ontdekken is ?

— Dan loont het zeker de moeite. Maar 't zou me erg verwonderen. De reus, zijn kompagnon en de kat zouden niet samen de « kits » verlaten hebben, indien er iets belangrijks aan boord verborgen was.

— Misschien zitten er een half dozijn kerels in het ruim, die bereid zijn hun hachje duur te verkopen.

— Heb je soms schrik ?

— Neen ! Dat is de kwestie niet, maar ik vraag me af...

— ...of het niet voorzichtiger zou zijn...

— 't Volstaat ! Ik ben akkoord. Vooruit !

De jongens hadden luid gesproken alsof ze hiermee eventuele bewoners van de « Giervalk » van hun komst wilden verwittigen. Ze gingen terug op de steenweg, deden enkele stappen en gingen dan naar links. Toen ze de dijk afdaalden gleed Mark uit. Het zou hem zeker een nat pak gekost hebben, indien Jaak niet zo een vlugge refleksbeweging had gemaakt. Jaak stond echter stevig op zijn voeten en hield zijn maat tegen. De sprong op de « Monia » was maar een wipje van anderhalve meter. Met een doffe smak kwamen ze, de een na de ander, op het dek neer.

Het water had een metaalachtige kleur. De maan weerspiegelde zich in de kleine golfjes. Heel ver hoorde men 't gelach van een vrouw en 't geblaf van een hond. Jaak en Mark bleven in tweeën geplooid, onbeweeglijk zitten. Ze beefden. Hadden ze de moed gehad eerlijk te zijn dan hadden beide vast en zeker rechtsomkeer gemaakt. Maar voor geen geld ter wereld wilden ze toegeven dat hun hart maar een boontje groot was en dat de schrik een vreemde smaak in hun mond deed ontstaan. Plots veerde Mark recht en was met één lenige sprong op het jacht. Het scheepje helde vervaarlijk over en Jaak, die hem op de voet gevolgd was, kwam languit op het dek terecht. Hij krabbelde recht en bromde :

— Vlug nu ! Na 't lawaai van mijn val moeten we niet stil meer doen.

Hij sprong in twee passen van het sloepje op de « Giervalk ». Netjes kwam hij in de stuurhut terecht. Dertig seconden later was Mark, die in geen geval wou achterblijven, aan zijn zij.

De jongens hijgden fel. Schichtig keken ze naar alle kanten. Ze waren haast verwonderd niemand te ontmoeten. De maan zat nu achter een wolk verborgen.

Van onder zijn vest haalde Jaak een elektrische toorts. Vóór hen een opening, een houten laddertje en een gapend zwart hol. Acht treden daalden beide jongens af eer ze vaste vloer raakten. Een houten vloer, die bedekt was met een tapijt. Temidden van het tapijt de voet van een opklaptafeltje.

— Steken we het licht aan ? vroeg Mark.

— Ben je gek ? Als ze terugkomen, zullen we hen horen en misschien kunnen we hun dan ontsnappen. Maar als ze licht merken, zullen ze ons verrassen als ratten in een val. Geef je je wel rekenschap van het risiko dat we lopen ?

— Een eenvoudig bezoekje... uit nieuwsgierigheid !

— Huisbraak... noemt men dat ! Zie jij iets speciaals ? ging Jaak na een korte stilte voort.

— Neen ! Alleen is het hier kraaknet. Men zou zeggen dat het schip niet bewoond wordt.

— Je hebt gelijk ! Ik zie geen stof, geen etensrestjes, geen enkel spoor van menselijke aanwezigheid.

De flauwe lichtstraal van de toorts danste van de ene hoek der kajuit naar de andere. Vier meter op twee, opklapbare kooien, muurkasten, kleine deurtjes en patrijspoorten. De ruimte van deze kajuit was op een rationele manier uitgebuit : geen vierkante duim die niet zijn nut had.

Mark en Jaak gingen door de kajuit en stootten de tegenover hen liggende deur open. Ze kwamen nu in een langwerpig vertrekje, waar alles wit geschilderd was : een ijskast, een gasvuur, een muurkast, een opgehangen kastje.

— In dit keukentje zal wel niets interessants te vinden zijn, nietwaar ? Misschien vinden we in de grote kajuit een spoor.

Ze keerden op hun stappen terug en begonnen de muurkasten van de kajuit te doorzoeken. Mark hield de zaklamp vast. Hij zorgde ervoor dat alles zorgvuldig terug op zijn plaats werd gezet. In de eerste kast vonden ze enkele ronde dozen, die vishaken, nylondraad, loodjes en een molentje bevatten. Dan nog een klein kompas, een termometer en een pak lucifers van een vreemd merk.

— « Made in England », las Jaak.

— Wat is dat voor een ding, zeg ?

— Een metronoom... de eigenaar van dit schip is vast en zeker een musicus. Kom, we kijken in de volgende kast !

('t Vervolgt)

Jacques LACHINS.

WELDRA VLEUGELS VOOR ELKEEN !

IN de salons van het Continental Hotel, een der luxueuste hotels van een grote Europese stad, werd op 14 januari 1968 een belangrijke vergadering van zakenmensen gehouden.

Twee zakenlui, die mekaar in lange tijd niet meer gezien hadden, ontmoetten elkaar in de bar :

— Gegroet, kerel ! Dat is nu lang geleden, nietwaar ?

— Ja ! Hoe gaat het je ? Zeg, fantastisch hoeveel volk hier rondzwerft !

— Dat zeg je goed ! Het is hier erg druk, je kunt me geloven of niet, maar ik kon voor mijn « Gismo » geen parkeerplaatsje vinden op het dak !

— Jij ook ? Nu, mij valt het makkelijker om mijn « Pinwheel » ergens neer te zetten : hij neemt zo weinig plaats in !

Gismo ? Pinwheel ?... Zijn het nieuwe bromfietsen... of wat ? Bovenstaand gesprek — hoewel het gefantazeerd is — zal weldra kunnen gehouden worden, want de **Gismo, Pinwheel, Rotocycle, Stable Mable** en **Gyroscopter** zijn evenveel types van eenpersoons-helikopters.

De wegen zijn thans in die mate met voertuigen overstelpt dat het verkeersprobleem een echte nachtmerrie is geworden voor de autoriteiten. De meeste experten zijn de mening toegedaan, dat in de toekomst alleen de helikopter het probleem van het personentransport kan oplossen : hij kan gelijk waar landen en heeft haast geen plaats nodig om op te stijgen. De helikopter is gemakkelijk te bedienen. Hij is veel goedkoper dan een vliegtuig. Een groot voordeel is eveneens het « zweven » van de helikopter : hij kan blijven hangen zonder zich vooruit of achteruit te bewegen.

Verschillende Amerikaanse firma's hebben reeds eenpersoonshelikopters ontworpen. Ziehier enkele van deze vreemdsoortige vogels.

DE PINWHEEL

De kleinste, lichtste en eenvoudigste eenpersoonshelikopter.

Gewicht : 77 kg.

Maximum hoogte : 3.600 m.

Kruissnelheid : 96 à 112 km/uur.

Motor : Twee kleine reaktiemotoren, die op de uiteinden van de rotorbladen gemonteerd zijn.

Totale last : 226 kg.

Kan landen op het dak van een telefooncel en maakt niet meer lawaai dan een draaiende tuinsproeier.

DE ROTORCYCLE

Uiteenneembare helikopter; kan op 10 minuten gemonteerd worden.

Leeggewicht : 113 kg.

Motor : Met benzine.

Dit toestel komt fel overeen met de **Pinwheel.**

DE STABLE MABLE

Gewicht : Ongeveer hetzelfde als dat van de **Rotorcycle.**

Motor : Twee kleine reaktiemotoren, gevoed met **waterstofperoxyde** (zoals de **Pinwheel).**

Kruissnelheid : 96 km/uur.

Actieradius : 25,7 km.

Dit toestel is uitgerust met een gyroskoop waardoor het kan vliegen zonder tussenkomst van de piloot. Op de foto ziet men hoe de piloot de armen spreidt om te bewijzen dat hij het stuur niet bedient.

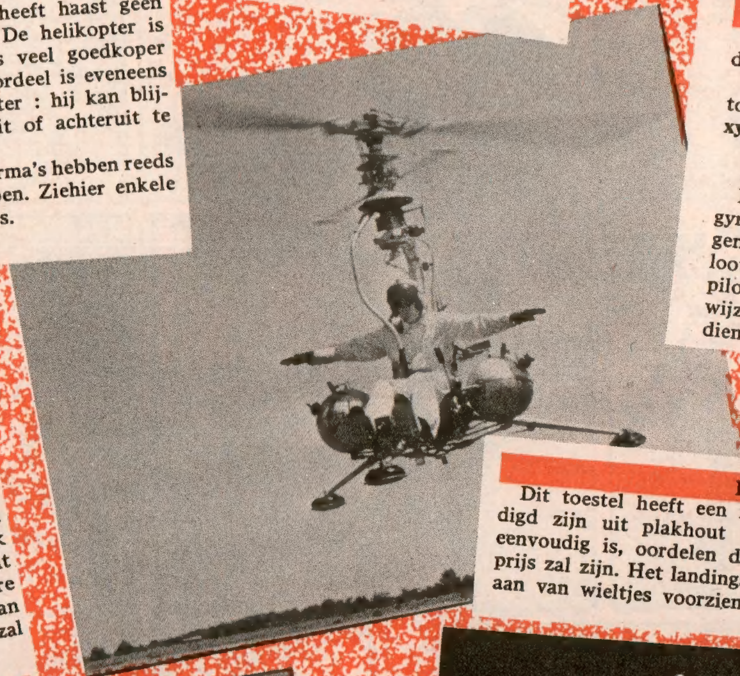

DE GYROSCOPTER

Is eigenlijk geen helikopter, maar is meer verwant met de autogiro, daar de rotor op een vrijwiel gemonteerd is. Hierdoor wordt bij motorpech elk gevaar vermeden. De bouwers van dit toestel bestuderen momenteel andere types van lichte helikopters, waarvan het leeggewicht tussen 43 en 59 kg zal liggen.

DE GISMO

Dit toestel heeft een rotor, waarvan de bladen vervaardigd zijn uit plakhout en glasvezel. Daar de **Gismo** erg eenvoudig is, oordelen de technici dat hij schappelijk van prijs zal zijn. Het landingsgestel bestaat uit ski's, die achteraan van wieltjes voorzien zijn.

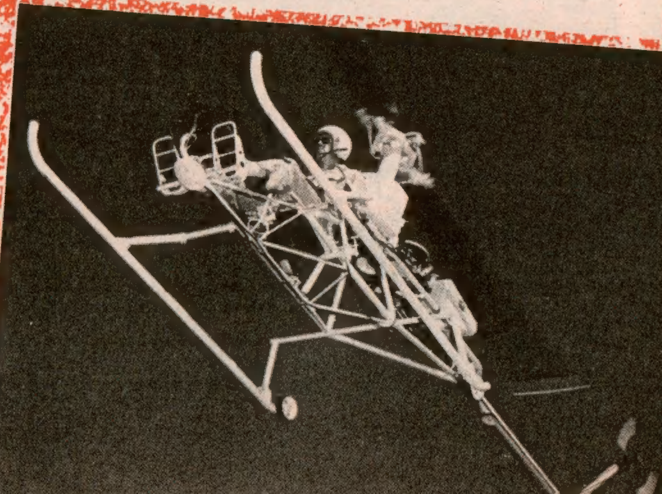

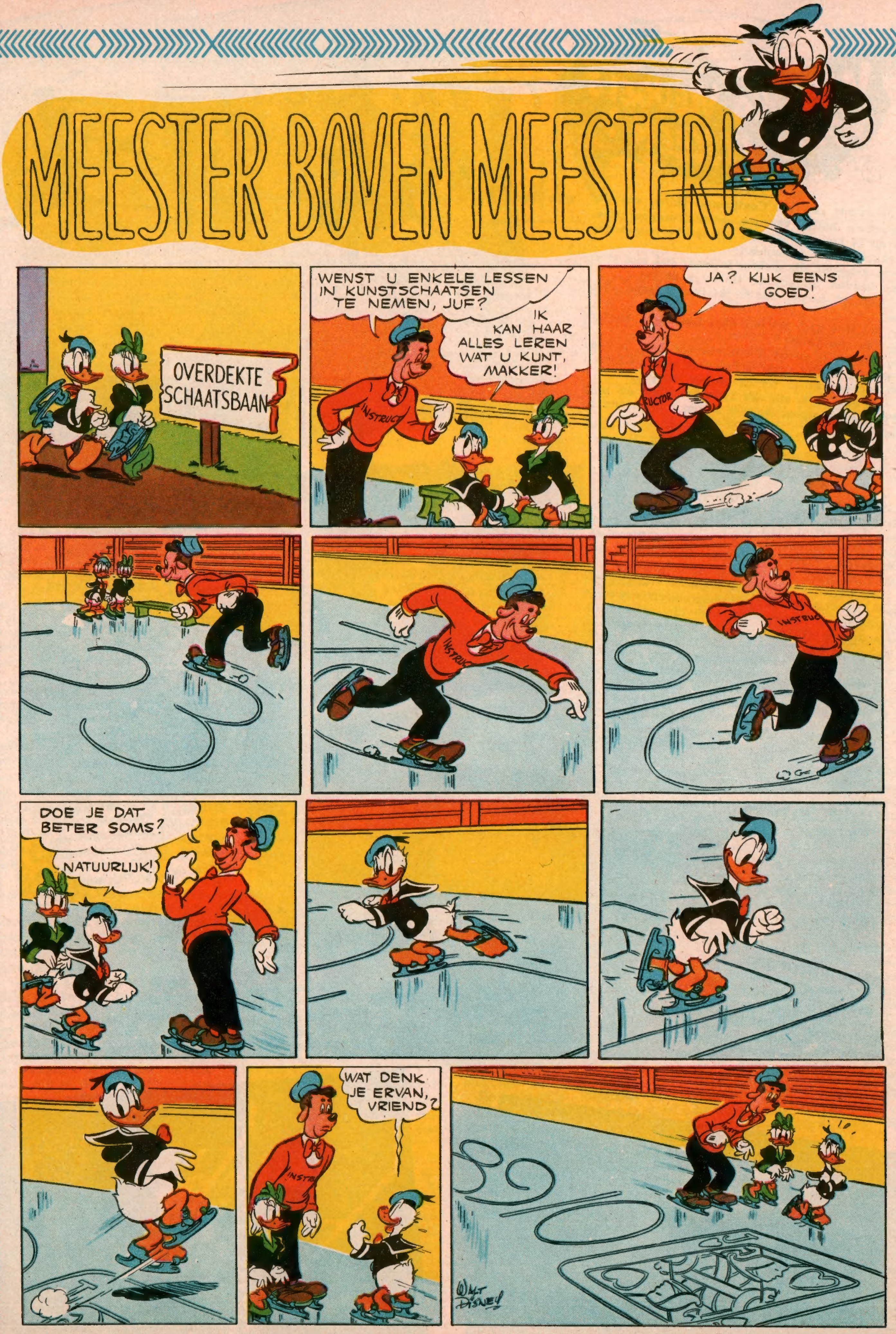
MEESTER BOVEN MEESTER!
OVERDEKTE SCHAATSBAAN
WENST U ENKELE LESSEN IN KUNSTSCHAATSEN TE NEMEN, JUF?
IK KAN HAAR ALLES LEREN WAT U KUNT, MAKKER!
INSTRUC
JA? KIJK EENS GOED!
DOE JE DAT BETER SOMS?
NATUURLIJK!
WAT DENK JE ERVAN, VRIEND?

PLUTO, PATROUILLE-LEIDER
PLUTO IS MICKEY'S ASSISTENT ALS HIJ JONGE PADVINDERS MOET LEIDEN..
GAAN WE VISSEN, MICKEY! BLAAS VLUG DE RUBBER-BOOT OP!
HAHA! DIE MOETEN WE NIET OPBLAZEN. DAT DOET-IE ZELF WEL!
EERST TREK-KEN, DAN...
WACHT EVEN... WE HEBBEN HET VIS-TUIG VERGETEN. IN DE AUTO!
WE ZULLEN TERUGGAAN OM HET TE HALEN!
NEE! IK ZAL GAAN! JULLIE BLIJVEN HIER!
LET GOED OP DE JONGENS, PLUTO! ZORG ERVOOR DAT ZE NIET IN MOEILIJKHEDEN GERAKEN!
WAF! WAF!
ALS JE HET ER GOED AFBRENGT, PATROUILLECHEF PLUTO, DAN MAAK IK JE MISSCHIEN TOT ASSISTENT-SCOUTSMASTER!
WAF!
NU HEB IK DE KANS OM TE LATEN ZIEN WAT IK KAN, DENKT PLUTO...
HI! HI!
MAAR WAT IS DAT?
HULP! EEN WOLF, PLUTO!
EEN WOLF!
SLIK!
EEN WOLF? DE STEM DER PLICHT ROEPT HEM! PLUTO SPRINGT IN AKTIE...
HULP!
VLAK IN... OEPS!... ANDERE DINGEN
KRUNK!
WAT EEN GRAP! DE JONGENS SCHIJNEN ZICH NIET TE HERINNEREN AAN WIE MICKEY DE LEIDING TOEVERTROUWDE...
ZE ZULLEN HET ONDERVINDEN...
GRR-R-R!
SNAP!
OEI!
KAJIET! KAJIET! KAJIET!
DE WOLF ZIT JE OP DE HIELEN, PLUTO!

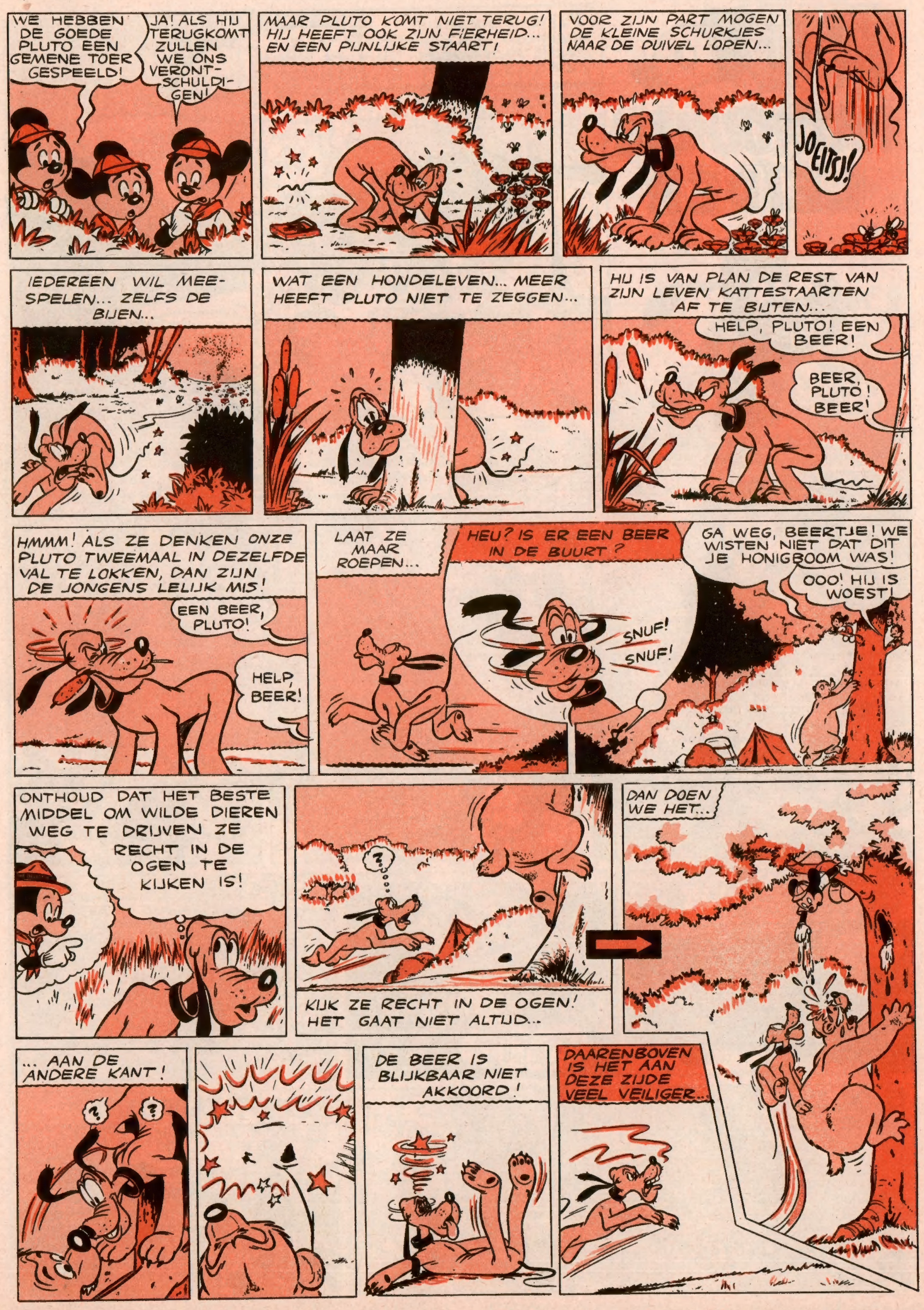

ONS COMPLEET VERHAAL

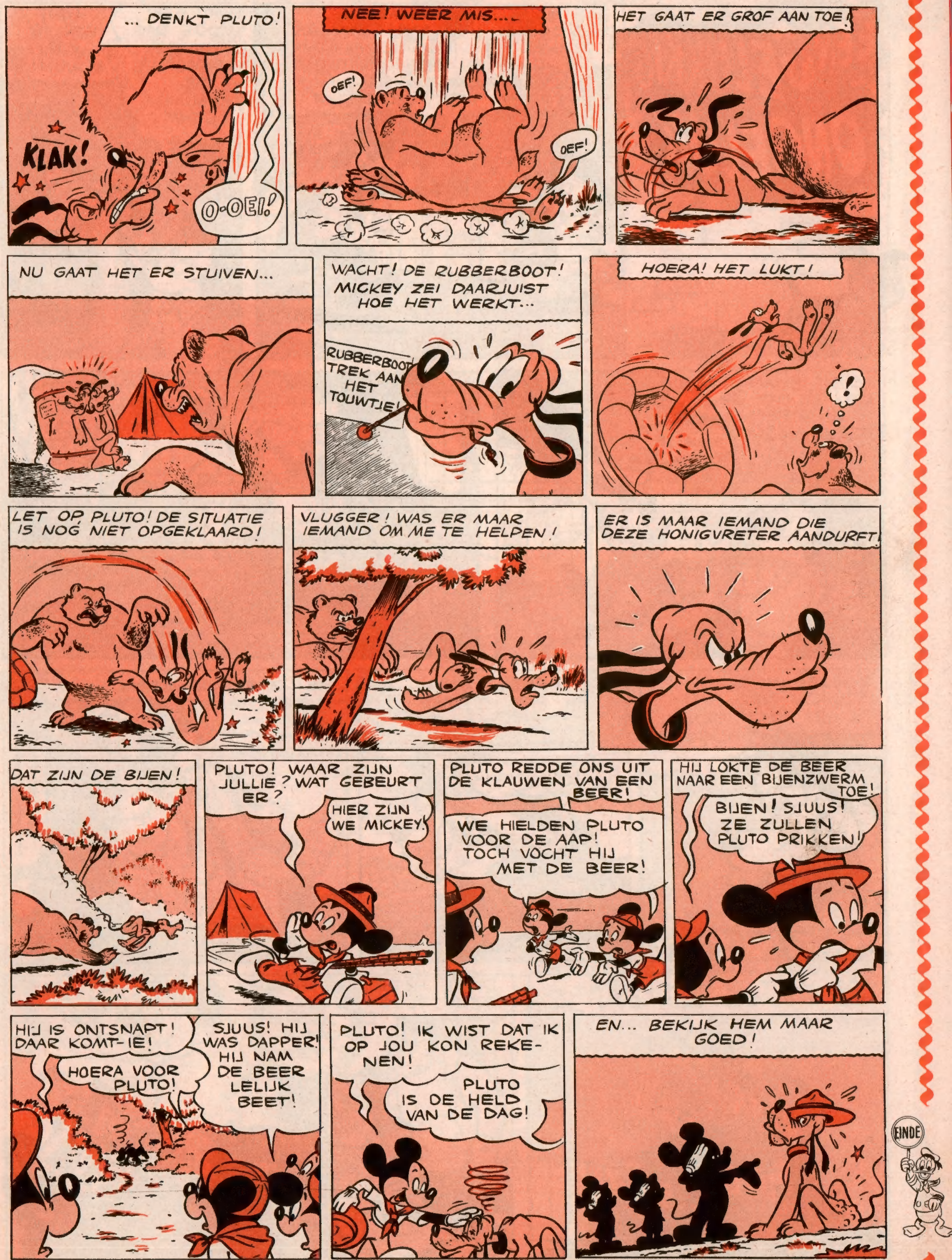

VOLGENDE DONDERDAG: **AUTO-RODEO VOOR DAMES**

Kruiswoordauto

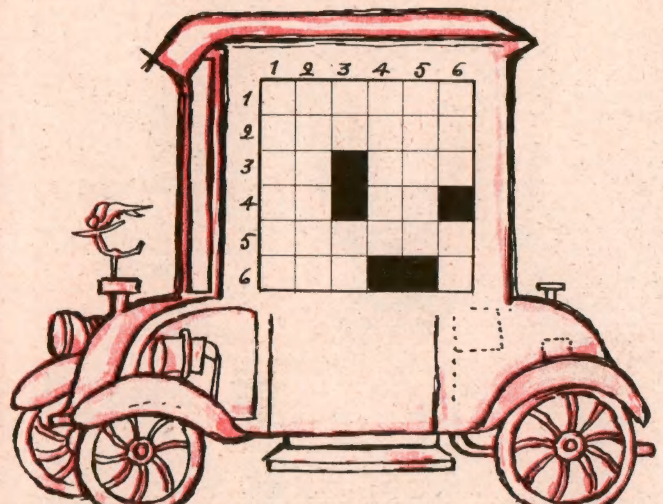

HORIZONTAAL

1. Opgaande haal, dunne trek van een letter. - 2. Vorm van het werkwoord blikken. - 3. En anderen - Platte zak. - 4. Vul in : RS - Dubbele klinker. - 5. Marterachtige roofdieren. - 6. Nationaal Instituut voor Radio-omroep.

VERTIKAAL

1. Naam van Alberich in Franse sage. - 2. Begin van plastiek. - 3. Lach-geluid - Trek zonder einde. - 4. Werkzaamheid. - 5. Ster in het sterrenbeeld van de Adelaar. - 6. Kinderen leren het doorlopend - Muzieknoot.

Voor de leden

Insigne : 15 frank.
Wimpel : 20 frank.
Postpapier :
Gewoon kaft : 7,50 fr.
Luxe-doos : 25 fr.

Storten op de postrekening 7539.34, « Mickey Magazine », Brussel.

RADEN!

Onderstaande raadseltjes werden ons toegezonden door : Gerda KOOYMAN, Borsbeek; Nadine DECOSTER, Halle; Willy VAN DER STEEN, Lebbeke.

1. Welke zin kan men best missen? - 2. Wie was de vader van de zonen van Zebedeus? - 3. Wat valt door glazen zonder ze te breken?

OPLOSSINGEN

1. Onzin. - 2. Zebedeus. - 3. Zonnestralen.

OPLOSSING KRW. Nr 372

Horizontaal : BERET - LAMET - VERSTEVEN - PA - EJ - DO - EN - SNEVEND - OPA - EGO - RUILBON - IT - TA - OM - ET - HERNOEMEN - GELAG - KEREL.

Vertikaal : PROOI - EVA - THE - RE - SAR EL - EREN - UTRA - TSJEKIANG - LEDENBOEK - AVON - OMME - ME - DEN - ER - ENE - ENE - NOOIT.

MOPJES

Het zesjarig zoontje van een uitvinder ging naar de fotograaf :

— En nu mooi naar het vogeltje kijken, nietwaar lieve jongen?

— Komaan man, geen gezanik ! Let maar op dat je niet te lang belicht !

(Marina Bogaert, Ninove.)

★

Kleine Eddy was voor de eerste maal naar school geweest ! 's Avonds vroeg vader hem hoe zijn dag verlopen was :

— Ik zal daar nooit iets leren, hoor, was het antwoord, die meester kent niets !

— Hoezo ?

— Hij vraagt alles aan ons !

(Jeannine Billen, Hasselt.)

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867.
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,- - 6 m. : fl. 9,75 - 1 jaar : fl. 19,-

ABONNEMENTSPRIJS :
Postcheck : Nr 7539.34

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ... fr.	72,—	138,—	270,—
B. Kongo ...	75,—	145,—	283,—

Luchtp. : Idem + posttarief luchtp.

Alle briefwisseling is te richten aan : MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

**Dit nummer werd met vergunning van Walt Disney door de Belgische studio's verwezenlijkt, alle rechten voorbehouden.
Copyr. Walt Disney Productions 1957.**

DE GROTE TREINROOF

KORTE INHOUD

De direkteur van de « Tankburg, Cinder City and Pacific Railway » en zijn stokers Mickey en Dingo hebben naamloze versjes met doodsbedreigingen ontvangen. Zij worden aangemaand de uitbating van hun spoorweg te staken. Deze spoorweg leidt naar een mijn die toebehoort aan Oma Duck.

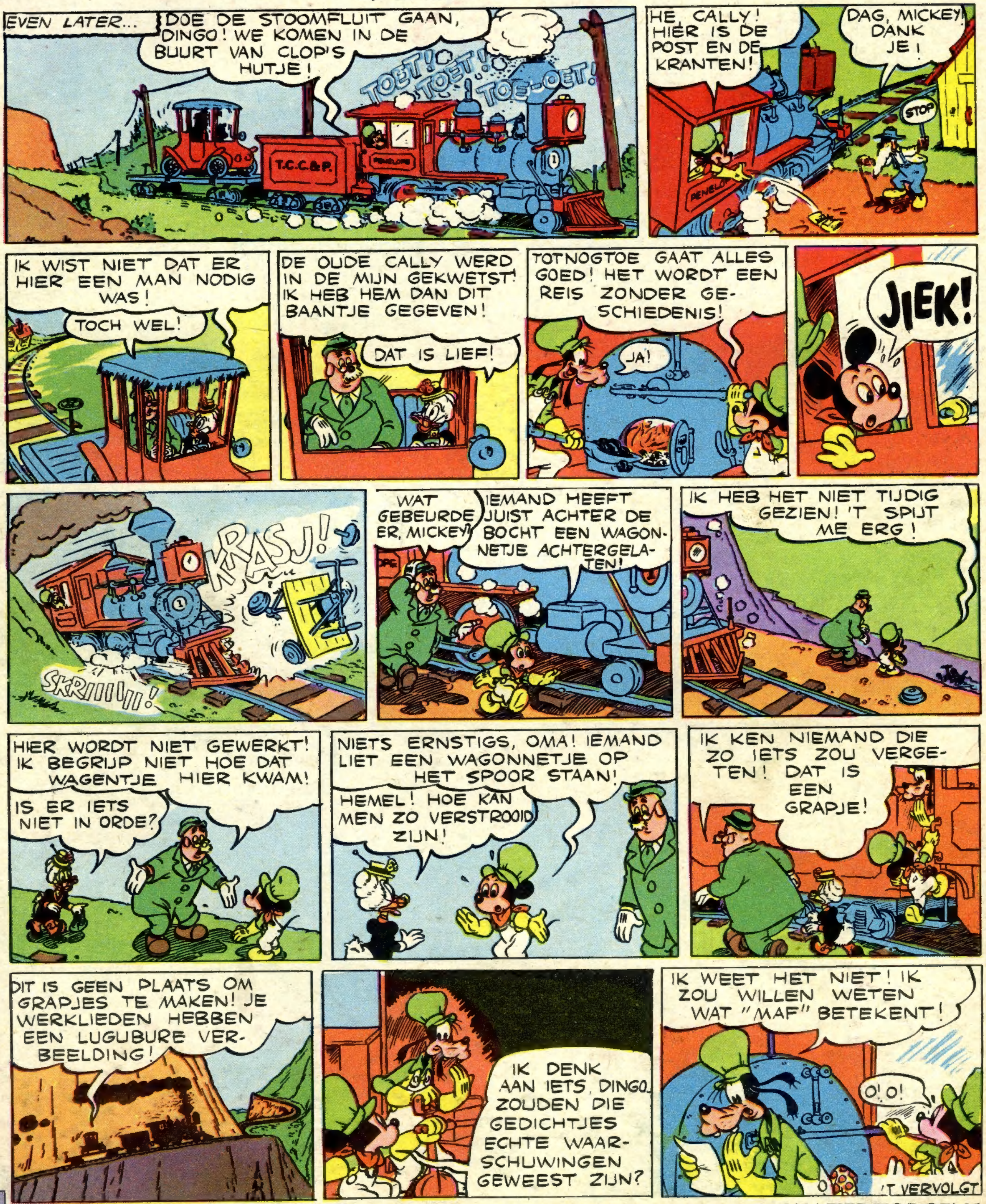

VOLGENDE DONDERDAG : WATERZORGEN!

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.